

Pán Ježíš uzdravuje nemocné. Nezaújatý pozorovatel by měl asi dojem, že uzdravování nemocných je hlavním Ježíšovým posláním.

Může však být toto, byť masové uzdravování řešením problému lidského utrpení v celé jeho šířce i hloubce? Vždyť kolik jich bylo uzdraveno, oproti mase, která trpí a bude trpět dál?

Ne, toto nemělo být řešením. Spíš to byla příprava na nové učení, které bude možné přijmout jedině s oddanou vírou v Toho, který je přináší. Bylo třeba, aby Pán Ježíš ukázal moc svého slova dřív, než ho vysloví, proto, aby učil. Samotný problém lidského utrpení bude mít zcela jiné řešení.

Je dobré vidět Pána Ježíše, jak není lhostejný vůči žádné bolesti a žádnému neštěstí. Ani vůči tomu našemu. Nebyli jsme sice mezi těmi nemocnými, hluchými a slepými, kteří se tlačili okolo něho ani jsme neslyšeli jeho zázračná slova: „Jdi jsi zdráv...“ Určitě však patříme mezi ty, jejichž bolest pojal do svého kříže, do konečného řešení problému každého utrpení. Týká se to tedy nás všech stejně a bude dobře, když se budeme ještě dlouho na něho tiše dívat, jak citlivě reaguje na všechno, co koho bolí a myslet na to, jak laskavě by reagoval i na naše vlastní trápení.

Všichni ti, kteří byli tehdy uzdraveni, znovu onemocněli a zemřeli. Ale řešení, které přinese Pán Ježíš na svém kříži, a v tom jsme zahrnuti i my, hovoří o věčném životě bez utrpení, bez bolesti a bez slz.

Pozemské utrpení je jen zkouškou naší trpělivosti a cestou k poznání. Slavný německý básník J.W. Goethe kdysi řekl: „Nikdy v životě bych se nenaučil tomu, čemu jsem se naučil v nemoci.“

Nemoc nás učí redukovat naše přebujelá přání a vážit si věcí důležitých jako je zdraví, teplo domova apod. Nemoc je dotykem pomíjivosti lidského štěstí a lidského

2

života.

Proto buďme v utrpení a nemocech trpěliví a přemýšlejme, co nám chce Bůh jimi sdělit.